

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobkyně **O. M.**, zastoupené Mgr. Bohdanou Novákovou, advokátkou se sídlem Pod Terebkou 12, Praha 4, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2005, čj. OAM-1231/VL-19-11-2005, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 60 Az 93/2005, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 8. 2006, č. j. 60 Az 93/2005 - 20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) brojí včasnou kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 8. 2006, č. j. 60 Az 93/2005 - 20, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2005, čj. OAM-1231/VL-19-11-2005. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden

např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Namítá-li stěžovatelka, že při rozhodování o zamítnutí její žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu nebyla respektována její obava z ohrožení života kvůli jednání věřitelů v zemi původu – na Ukrajině, pak je zapotřebí poukázat na to, že s nemožností podřadit obavy z jednání soukromých osob pod důvody pro udělení azylu se již Nejvyšší správní soud vypořádal např. v rozsudku ze dne 18. 12. 2003, č. j. 6 Azs 45/2003 - 49, www.nssoud.cz. Tím, že pokud žadatel o azyl neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, jde o žádost zjevně nedůvodnou, kterou lze zamítnout podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu při dodržení lhůty uvedené v § 16 odst. 2 tohoto zákona, se Nejvyšší správní soud již zabýval např. v rozsudku ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 27/2003 - 48, www.nssoud.cz. Pokud jde o tvrzení stěžovatelky uplatněné až v kasační stížnosti, že po vydání rozhodnutí žalovaného konvertovala k islámu, je zapotřebí poukázat na § 109 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ke skutečnostem uplatněným po vydání napadeného rozhodnutí Nejvyšší správní soud nepřihlíží; z tohoto důvodu se tímto novým skutkovým tvrzením nemohl Nejvyšší správní soud zabývat. Novými právními důvody, neuplatněnými v žalobním řízení, ač uplatněny být mohly, a tedy nepřípustnými podle § 104 odst. 4 s. ř. s. jsou pak poukaz na rozhodovací činnost Evropského soudu pro lidská práva a odkaz na ustanovení Příručky k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků. Námitku stěžovatelky, že jí nebyl v žalobním řízení ustanoven tlumočník, lze vyvrátit obsahem soudního spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 60 Az 93/2005, z něhož vyplývá, že soud nechal vyhotovit překlad žaloby žalobkyně z ruského jazyka do češtiny a rovněž poskytovaná procesní poučení soud opatřil překladem do ruského jazyka.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. ledna 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

